ne ꝯuiuium. nam duas vaccas pingues ⁊ quatuor arietes occidit. ⁊ dari epulas omnibꝫ vicinis ⁊ amicis iuſſit. ⁊ nō eſt putandum ꝙ ſine paupibꝫ comediſſet q̄ ſp pauꝑꝝ in ſuis cōuiuijs memor fuit. Vt hꝫ Thob. ij. Et merito ſunt arguendi q̄ egenos de ſuis ꝯuiuijs excludunt. cum dicit dn̄s Lu. xiiij. Cum facis prandium noli vocare amicos vicinos aut diuites. ſꝫ voca pauperes. ⁊ debiles. cecos ⁊ claudos. ⁊ beatꝰ eris q2 non hn̄t retribuere tibi. retribuet eñ tibi in reſurrectione mortuoꝝ iuſtoꝝ. ⁊ debent hoc facere ꝯiugati non ſolum in nuptiaꝝ ꝯuiuijs ſꝫ etiā in alijs ſuis prandijs dn̄t xp̄m in ſuis paupibꝫ vocare ⁊ n̄ excludē ne a xp̄o excludat. Refert eñ rober. holk. ſup li. Sap. Senator q̄dam cū vxore ſua edificauit caſtrum in quo ſcripſit hec metra. Decretum deꝫ ne dormiat aut epulet. Hic gens villana ſꝫ achilles platoq3 dyana. q. d. Hic nō intrent triplices homies. layci. illiterati. ⁊ difformes. ſꝫ militares q̄ ſignificant p achillē. ⁊ docti q̄ ſignificant p platonem. ⁊ formoſe mulieres q̄ notant p dynam. ⁊ ſic excluſit pauperes. ꝯtingit aūt eum infirmari. ⁊ xp̄c viſitauit eum dicens. excluſiſti me in meis ⁊ ĝ te excludaꝫ a regno meo. Audiens hoc ſenator beataꝫ v̄ginem Mariam implorauit q̄ miſerta ei apparuit. ⁊ ip̄m alios v̄ſus docuit. ſ. Muta decretum. ſanctoꝝ collige cetuꝫ. Nudum martinum lazaꝝ. iacobum ꝑegrinū. Jdeo legit in vitaſpa. Duo antiq̄ patres in heremo rogauerūt dn̄m vt oſtenderet eis ad quam meſuram venirent. ⁊ venit vox illis dicens. Jn villa que eſt in egypto eſt q̄dam ſecularis eucharius nomine ⁊ vxor eius maria. nōdum ꝑueniſtis ad menſuram ipſoꝝ. exurgentes illi venerūt in vicum illum ⁊ ꝑcunctātes inuenerūt cellulam ipſiꝰ ⁊ vxorem eius ⁊ dicunt ad eam. vbi eſt vir tuꝰ. ⁊ illa. in campo et paſcit oues ⁊ introduxit eos in domum. cum ſero eſſet venit ille cum ouibꝫ ⁊ videns eos parauit mēſam. miſitq3 aquam in peluim lauit pedes eoꝝ q̄ dixerunt non guſtabimꝰ niſi indicaueris nobis ꝑus opatōem tuam. Et ille cum humilitate. ego inq̄t ſum paſtor ouiū. ⁊ hec mulier mea eſt. cūq3 ꝑſeueraſſent illi rogātes vt omnia denunciaret ⁊ ipſe nollet dicere. dixerunt ei. deus miſit nos ad te. audiens aūt hoc v̄bum timuit. dixitq3 eis. ecce oues iſtas habemꝰ a ꝑentibꝫ nr̄is ⁊ quicq̄d nobis donauerit ex ipſis dn̄s diuidimꝰ in tres ꝑtes. Vnam ꝑtē paupibꝫ. Alteram in ſuſtentatōeꝫ ꝑegrinoꝝ. Et terciaꝫ ꝑtem in vſum nr̄m. Ex quo aūt accepi vxorem meam neq3 ego pollutꝰ. neq3 ipſa. ſꝫ v̄go eſt. Singularit aūt ⁊ remoti abinuicem dormimꝰ ⁊ nocte induimꝰ nos ſaccꝫ in die v̄o veſtimenta nr̄a ⁊ vſq3 huc nemo hoīm cognouit. cūq3 hec audiuiſſent illi p̄res admirati ſūt. ⁊ receſſerunt glorificantes deum.

¶ Dominica. ij. poſt epiphanie. ſmo. iij.

D Je tercia nuptie facte ſunt in chana galilee ⁊c̄. Joh. vbi. ſ. Conſuetudo fuit olim ꝙ v̄gines q̄ debebant regibꝫ copulari p aliq̄d tp̄s cultibꝫ regijs ornarent. ſicq3 ornate in thalamum regis ducerent. ⁊ q̄ oculis regis magis placuiſſet hanc in ſponſam ⁊ reginam habuiſſet. ⁊ hoc figuratū eſt Heſter. ij. vbi legit. Poſtq̄ vaſthi ꝓpt ſuꝑbiam fuiſſet abiecta factū eſt regis p̄ceptū vt de omī regno ſuo ꝯgregarent puelle ſpecioſe. ⁊ v̄gines ⁊ adducerent ad ciuitatē ſuſan. ⁊ traderent in domū feminaꝝ ſb manu egei eunuchi. q̄ erat p̄poſitꝰ ⁊ cuſtos feminaꝝ vel reginaꝝ. ibiq3 accipent mundū muliebrē ornatum ⁊ cetera ad vſum nccīa. ſicq3 oībꝫ abūdant ſm regiam ambigatōꝫ expletis excolerent p ſex mēſes oleo mirtino vngerent. ⁊ p alios ſex q̄buſdam pigmentis vterent. ⁊ ſic decent ꝯpoſite ⁊ ornate de triclinio feminaꝝ ad regꝫ cubiculum traſirent vt q̄ ex oībꝫ magꝫ oculis regis placuiſſet illa p vaſthi in ſolio regni ſedere debuiſſet. Spiritualit aſſuerꝰ q̄ interp̄tat beatꝰ ſignificat xp̄m ſummi regis filiuꝫ. q̄ vt ait Hugo in ſoli. de arra anime venit in hūc mūdum quem ipſe creauerat deſpōſauerat ſibi in vxorem electam ⁊ vnicam regalibꝫ nuptijs dignam ſꝫ hunc iudea q̄ ſignificat p vaſthi q2 in forma ꝑentum ſui recipe ꝯtempſit abiecta eſt ⁊ miſſi ſunt miſtri regis. ſ. apl̄i p vniuerſum mūdum ꝯgregare animas ⁊ ad ciuitatem adducere regis. i. ad ſanctam eccl'iam in q̄ deꝰ eſt. ⁊ manſio mulieꝝ vel reginaꝝ. i. ſanctaꝝ animaꝝ ⁊ fecundant ⁊ generant nō ad ſuitutem. ſ. ad regnum filios. que q2 nō ex timore ſꝫ ex charitate deo ſuiunt q̄ſi in libertatē bonoꝝ opm partus edunt. Et ſubdit Hug. vlteriꝰ exponendo figuram. Multi q̄dem vocati p fidem intrant eccl'iam ⁊ ibi ſacramenta xp̄i q̄ſi quedam vnguenta ⁊ antidota ad repatōeꝫ ⁊ ornatum animaꝝ p̄pata accipiunt. ſꝫ q2 veritatis ore multi ſunt vocati pauci v̄o electi. non omnes q̄ ad hunc cultum ſunt admiſſi ad regnum ſunt eligendi. nam tm̄ iſti eligunt qui ſic ſtudent ſe p iſta mundare ⁊ excolere vt cum ad regꝫ p̄ñtiam introducti fuerint tales inueniant vt ipſe magis velit eligere q̄ reprobare. ⁊ tūc alloquit doctor Hugo animam ſuam dicens vbi poſita es vide ⁊ qualem pulcritudinem debes diligere poſuit te xp̄c in triclinio vbi mulieres ornant varia pigmentaria diuerſas ſpēs tibi dedit vbi cibos regios de mēſa ſua tibi miſtrare p̄cepit quicq̄d ad ſuauitatem. q̄cq̄d ad refectōꝫ. quicq̄d ad repandum ſpēm. ⁊ quicq̄d ad augendum decorem valē pōt tribuit ſꝫ caue ne ad colēdaꝫ temetipam negligens ſis ne in nouiſſimo tuo cum in ſponſi ꝯſpectu rep̄ñtata fueris indigna: q̄d abſit: eius ꝯſortio inueniaꝫ. p̄pa te vt ſponſam ſponſi celeſtis ſpōſam regis īmortalis. hec Hugo. ⁊ ſi anima nr̄a etiam velut xp̄i ſpōſaꝫ ſe p̄pauerit ꝯiugio eius digna erit vt ſic dici poſſit de xp̄o ſponſo ⁊ anima deuota. die tercia nuptie facte ſūt in quibꝫ tria tangunt.

Nuptiaꝝ ſolēnitas.		nuptie.
Loci congruitas.	ibi.	in chana.
Conuiuaꝝ nobilitas.		⁊ erat maſ.

Circum ad p̄mū tangit nuptiaꝝ ſolēnitas cum dꝫ die tercia nuptie facte ſunt. Circa q̄d notandum euangeliſta dicit. nuptie facte ſunt in chana galilee. Vn̄ nuptie ſunt duplices. ſ. carnales ⁊ ſp̄ūales. Carnales fuerunt int adam ⁊ euam que initiate fuerūt tunc qn̄ adam dixit Gen̄. ij. Hoc nūc os ex oſſibꝫ meis ⁊ caro de carne mea. ratificate fuerunt tunc qn̄ dixit. ꝓpt hoc relinquet homo patrē ⁊ matrem vbi tangit p̄mū bonū ꝯiugij. ſ. bonum inſepabilitatis. ſꝫ cū addit adherebit vxori ſue tangit ſcd̄m bonū. ſ. fidelitatis. q2 nō dꝫ adherere alijs mulieribꝫ. Cum aūt ꝯcludit. ⁊ erunt duo in carne vna tangit terciū bonum ꝯiugij. ſ. bonum ꝓlis. de his tribꝫ bonis dic̄ h. Aug. ſup Gen̄. li. ix. c. ix. nuptiale triptitū eſt. ſ. fides. ꝓles ⁊ ſacr̄m. Jn fide attēdit ne poſt vinculum ꝯiugale cum alio vel cū alia coeat. Jn ꝓle vt amāter ſuſcipiat. ⁊ religioſe educet. Jn ſacramento vt ꝯiugium nō ſepet. Hec ille. ſꝫ he nuptie int adam ⁊ euam cōſūmate ſunt qn̄ ipſe cognouit vxorem ſuaꝫ Gen̄. iiij. ſic nūc nuptie carnales aut mr̄imoniū xp̄ianoꝝ initiat p ſponſalia. ſ. p v̄ba de futuro. vt. ff. de ſpon. li. j. ⁊ ratificant p v̄ba de p̄ñti. vt. xxvij. q. ij. §. j. vel ratificant qn̄ p eccleſiam approbant vt. xxx. q. ij. c. j. ⁊ ex̄ de clam. deſpon. c. cūq3 inhibitio. ſꝫ ꝯſumat p carnalē copulam ex̄ de cōiug. c. ex publico. vbi hꝫ matrimoniū p ſolam carnis copulam conſumatur. ad quam nullus debet coniugem cogere. Jſte inquam nuptie ſunt valde commēdabiles ſolennes ꝓpter multa. Primo ꝓpter auctoritatem inſtituentis. cum eñ alios ordines inſtituerint aliqui ſancti vt Franciſcus. Dominicus. Auguſtinꝰ. Benedictus. Ordinem aūt matrimonij inſtituit ipſe deꝰ. ſicut dicit mgr li. iiij. diſt. xxvj. c. j. Cūq3 alia ſacramen-

ta poſt peccatum et ꝓpter peccatū exordiū ſuſceperunt ſacramentum matrimonij etiã legit̃ ante peccatū a domino inſtitutū.ſ. Geñ.ij.et ideo culpabilis eſt monachus ſi ordinē ſfranc. tranſgredit̃ ꝯſtat ꝙ multū culpabilior eſt qui ordinē matrimonij a deo inſtitutū ſuꝑgredit̃. Scḋo ꝓpter locum q: in paradiſo ſunt inſtitute. immiſit dñs ſoporem in adam ⁊ tulit vnã de coſtis eiꝰ ⁊c̃. Ecce dicit glo. ꝙ raptus eſt adam in ſpū ⁊ interfuit curie celeſti et ibi agnouit virtutē matrimonij ⁊ cuius rei eſſet ſacr̃m. et erat tūc adã in paradiſo terreſtri. mēte vo in ꝑadiſo celeſti. Et ſuꝑ illud dicit Augꝰ. Extaſis recte intelligit̃ ad hoc immiſſa vt mens ade ꝑticeps angelice curie ⁊ intrans in ſanctuariū dei nouiſſima intelligeret vnde euigilans ſpū ꝓphetico ait. hoc nunc os ex oſſibus meis ⁊c̃. Tercio ꝓpter antiquitatē nō eñ de nouo inſtitutū eſt immo antiq̃tate ⁊ ꝑoritate excedit omnem ordinē in ęternis inſtitutū. vt extra de maio. ⁊ obe.c.j. q̇ ꝑrior eſt tp̃e potior eſt in iure. Quarto ꝓpter ſtatū. q: in ſtatu innocentie in illo felici tempore in quo hō nōdū peccauerat mr̃imoniū eſt inſtitutū. Quinto q: hunc ordinē ſolū ſeruauit dñs tp̃e diluuij. In archa.n. tm̄ ſaluati ſunt Noe ⁊ vxor eius ⁊ tres filij eius et vxores eorū Geñ.vij. Oñs aūt fornicarij ⁊ zodomite ⁊ meretrices qꝫ diluuio ꝑierūt. Sexto ideo honorabile eſt matrimoniū ꝙ btã virgo habuit mr̃imonij ordinē ⁊ intrare voluit licet ꝓpoſuiſſet ſeruare virginitatē ſicut dicit Aug. in li. de ꝯcu. et nup. noluit tm̄ dei filius carnē ſumere ex ea donec fuit in matrimonio. eſt aūt mr̃imoniū palliuz quo btã virgo Maria vſa eſt q̇ occultauit celeſtē conceptum. ſub hoc pallio celatū eſt dyabolo myſteriū redēptōnis. infelices ⁊ maledicte ſunt ille q̇ potius eligūt eē in ꝯfuſione dyaboli q̃ in ordine Marie. Confuſio dyaboli eſt ſtatus meretricū ita ꝙ q̄nqꝫ peccāt cū pr̃e. cū filio. q̄nqꝫ cuz duobꝫ fratribꝫ vel cognatis q̄nqꝫ cum fratribus. quandoqꝫ cum ꝯiugatis. quandoqꝫ cū ſolutis q̄nqꝫ cū religioſis q̄nqꝫ cū leproſis. Infelices etiaz ſunt adultere q̇ mr̃imonio detrahūt q̇ nō timēt palliū beate virginis maculare. iō grauit̃ peccāt ⁊ puniūt̃: vt dixi ſ̃. dñica.iiij. in aduentu. J.ff. Item legit̃ ꝙ iuuenis q̇dã peccauit cū vxore ꝓximi ſui quē deus plagauit vt ſubitanea morte ſine ꝯfeſſione ⁊ ſacris moreret̃. q̇ poſt mortē ex ꝑmiſſione diuina in terrorez adulterorꝫ apparuit adultere rauca voce ⁊ q̄ruloſe ⁊ ip̃a q̄ſiuit de ſtatu ſuo. q̇ rn̄dit dãnatꝰ ſuz ꝓpt̃ adulteria q̇ tecū ꝯmiſi. ⁊ ſubiunxit. vis videre ardorē meū quō intꝰ ⁊ foris ardeo ⁊ emittēs vrinã que fuit ſicut cuprū buliēs. ⁊ ip̃a deterrita ad ꝯfeſſionē venit ⁊ vitã ſuã emēdauit. hoc exēplū potes ī terrorē cōiugatis ꝑ̄dicare ne audeant palliū.b. Marie ꝟginis inq̄nare. Septimo ꝙ xp̄s voluit honorare nuptias ſua p̄ñtia et mr̃is ſue ⁊ diſcipulorꝫ Joh.ij. et ſunt verba p̄ñtis euãgelij. et nō ſolū honorauit ſua p̄ñtia: ſꝫ etiã ſolenni miraculo cū aquã in vinū cōuertit. ip̃m ꝟo miraculū q̇ aq̄ mutata ē ī vinū oñdit cuiꝰ ꝟtutis ſit matrimoniū. Aq̇ eñ vilis facta eſt vinū p̄cioſuz. ſic opꝰ carnale vile eſt abſqꝫ matrimonio. pꝫ itaqꝫ ꝙ opus mr̃imoniale ē p̄cioſum. vñ infelices ſunt ꝯcubinarij q̇ aquã fetentē ꝑeligūt potiꝰ volētes opꝰ illud exercere ex̃ mr̃imoniū cū petō q̃ in mr̃imonio ſine petō: iō ḡuit̃ puniunt̃. Refert Ceſa. in dya. Mulier q̇dã luxurioſa nocte q̇dã añ tribunal xp̄i rapta: in cuiꝰ circūitu vidit ſanctos infinitos aīabꝫ ꝟo ī mediū ductis: ille ad gloriã ille ad ſupplicium vocabāt̃. Cū hec videret accuſante eã ꝯſcia manus ſupplicit̃ ad iudicē tetēdit. cuiꝰ ille miſertus ē ⁊ ait. q̇d me rogas. da mihi minimū digitū tuum ⁊ ego tibi manus meas. q.d. da mihi modicã fidez ꝙ de vicijs te emēdes ⁊ dabo tibi grãz meã. ſicqꝫ euigilauit: q̇ cū viſuz retuliſſet cuidã religioſe matrone ait. miſera emēda vitã tuã ſatis.n. ꝯmonita es. ⁊ illa timuit ⁊ timor cito ceſſauit. Cumqꝫ rurſus vicijs ſubijceret̃ ꝓ ammonitione flagella addūt̃. nã cū ꝑ acerrimas infirmitates expiraſſet duo canes añ domū ſe momorderūt: ſuꝑuenerūtqꝫ omnes canes ville ⁊ intrantes domū linteamē corpori ſuppoſitū dentibꝫ ſuis cōminuerūt q̇ vix a ruſticis tādē ſunt expulſi. cadauere ꝟo ſepulto canes redeūtes ad ſepulcrū fecerūt ſicut ꝑ̄us. Et dic̃ Ceſa. puto ꝙ aīa modicū hūit pacis: ſic̃ multi q̇ viderūt interp̄tati ſunt. Sꝫ di. quare xp̄s voluit inteſſe nuptijs: Rndet̃. ad dãnandam ꝑfidiã hereticorꝫ: dicit.n. btūs Aug. li. de hereſibꝫ c.xxv. et idē ponit mgr̃ li.iiij. diſ.xxvj. Fuerūt nonnulli heretici nuptias deteſtātes q̇ taciani appellati ſunt. hi oīno nuptias damnāt ac pares fornicatiōibꝫ alijſqꝫ corruptionibꝫ faciūt nec recipiūt in ſuorꝫ numero cōiugio marē vel feminã. Qꝫ aūt res bona ſit ꝯiugiū nã mō ex eo ꝓbat̃ ꝙ a dño legit̃ ꝯiugiū inſtitutū fuiſſe inter primos ꝑentes. ⁊ etiã ꝙ in chana galylee interfuit dñs nr̄ ieſus chriſtus eaſqꝫ miraculo commēdauit aq̄ in vinuz cōuerſa. Octauū ꝙ honorabiles vel ſolennes facit nuptias. vel matrimoniū eſt excellens benedictio quã eccleſia facit ꝯiugibꝫ iuxta altare ad miſſaz in p̄ñtia dominici corporis. et hoc tm̄ intellige de p̄mis nuptijs cū virgo nubit. dicit.n. Tho. in q̄rto di.iiij. cū dr̄ ꝙ ſcḋe nuptie nō debent benedici intelligit̃ tam ex pte viri q̃ mulieris ſi ſaltē ex pte mlieris ſint ſcḋe nuptie. ſi aūt virgo ꝯtrahit cū illo q̇ habuit aliã vxorē nihilominꝰ benedicant̃. Et dicit̃ notant̃ q̄ñ ex pte viri vel mulieris ⁊c̃. vir aūt vel mulier ad bigamiã vel ecōtra trãſiens nō debēt a p̄ſbro benedici. q: cū alia vice benedicti ſunt eorꝫ benedictio iterari nō dꝫ. et dicit glo. ꝙ benedici nō debent: ſic nuptie ad exhortationē ꝯtinētie. Sed diceres. quid impediat hanc bn̄dictionē iterari cū nō ſit ſacr̃m ſꝫ oīo ſuꝑ hoīem: vt ꝓbat̃.j.q.j. manus. Rndet Gratianꝰ ꝙ iterat̃ ſm ꝯſuetudinē q̄rundã. vt de pe. di.iij. §. ex ꝑſona. et dicit Bartho. brix. benedictio iſta cū aliq̇s bn̄dicit virginē iterat̃ ſm ꝯſuetudinē q̄rundã locorꝫ. et hoc ſi papa ſciat talē ꝯſuetudinē al̃s nō licet: illo mō etiã poteſt intelligi ſanctus Tho. vbi ſ̃. Nonne nuptie ſunt honorabiles ꝓpter fructū q̇ ex eis ſeq̇t̃. iō dicit Jerony. Laudo cōiugiuz q: virgines ꝑcreat. lego de ſpinis roſam ⁊ de concha margaritã. et tantū de nuptijs carnalibꝫ. Sed nuptie ſpūales ſunt duplices. aliq̇ ſunt laudabiles. alique vituꝑabiles. Nuptie laudabiles ſūt multiplices. prime ſunt dei ⁊ aīe fidelis ſponſus xp̄s. De q̇ Berñ. O aīa mea ſi ſponſum deſideras alte nobilitatis fecunde largitatis ⁊ attingibilis bonitatis a q̇ nobiliteris. a quo diteris: ꝑ quē bonitatē ſortieris iunge te Jeſu chriſto q̇ nobilitate p̄eminet vt malos charitate attrahat ſꝫ ſponſa huiꝰ nobiliſſimi ſpōſi ē aīa fidelis. de quo mirat̃ bea. Berñ. vnde hoc o aīa vt eius ſponſa merearis eē in quē angeli deſiderāt ꝓſpicē. vñ tibi hoc vt ip̄e ſit ſponſus tuus cuius pulcritudinē ſol ⁊ luna mirant̃. vt ſis ſocia mēſe. ſocia regni. ſocia diuini thalami. vt introducat te rex in thalamū ſuū: q̇d ḡ retribuis dño pro oībꝫ q̇ retribuit tibi. Et eſt notandū ſicut illa dr̄ ſponſa carnalis cui ſponſus munera donat quam caſte amat. quã ꝓle fecūdat. ⁊ q̄nã ſibi thoro ſociat. ſic etiã ex his q̄tuor aīa dicit̃ ſponſa. ſic̃ teſtat̃ Berñ. Quatuor ſunt in q̇t ꝓpter q̇ fidelis aīa ſponſa dr̄ chriſti. dona gratiarꝫ q̇bus ſubarrata eſt in baptiſmate. chriſti amor q̇ illi ſociata eſt in vnctione criſmatis. ꝓles virtutū q̇bꝫ fecūdata eſt diuini verbi dogmate. thorus immaculatꝰ q̇ illi internū ſociat̃. eſt.n. ꝑcul enigmate. Sed ſi quereret q̇s. Que eſt arra chriſti quã dedit chriſtus ſponſus dilectis ſponſis ſuis: Rndet Hug. de ſanc. vic. Nulla eſt aīa q̇ xp̄i ſponſi arrã nō accepit. ſꝫ eſt arra q̇dã cōis. q̇dã ſpūalis. Arra cōis eſt ꝙ viuimus: ſapimꝰ ꝙ diſcernimꝰ ⁊ ꝙ intelligimꝰ. Arra ſpūalis eſt ꝙ baptizati ſumꝰ. ꝙ remiſſionē petōrꝫ ꝯſecuti ſumꝰ. ꝙ criſmata ꝟtutū accepimꝰ. Et ſbdit hoc ſpāliꝰ declarando. q̇ḋ inq̇t q̇ſqꝫ hꝫ hoc illi arra ē. arra eſt diuiti diuitie ſue. q̇bꝫ firmat̃ ne cū moleſtia paupertatis frangat̃. Arra eſt paupi pauptas ſua.

qua caſtigaẽ ne abundãs ꝑ incõtinẽtiaꝫ eſtuat. arra eſt
forti fortitudo ſua qua roboraẽ vt ad bonum opus cõ-
ualeſcat. arra eſt debili debilitas ſua qua ſtringiẽ ne ma
lum ꝑficiat. arra eſt ſapienti ſapientia ſua qua illumina
tur vt bonũ ꝑficiat. arra eſt ſimplici ſimplicitas ſua qua
humiliaẽ ne ſupbiat. ideo ĩ oĩbꝫ gratias agere debemꝰ
vt dũ vbiqꝫ eius miſericordiam ꝯſpicimus ſemꝑ in eiꝰ
amore ꝓficimus. Hec Hugo. Iſte nuptie chriſti ꝛ aĩe
fidelis iniciate ſunt in creatiõe ꝯtracte in baptiſmo. iuxᷓ
illud Oſee. ij. Deſponſabo te mihi in fide. ſ. patrinoꝝ.
ratificate aũt ſunt in ſancta opatione. qꝛ per hanc ani-
ma ꝯformaẽ cuꝫ deo. iuxta illud pſ. xiiij. Qui facit hec
non commouebiẽ ineternũ. vel ratificanẽ in dei adheſi
one. iuxta illud. ij. Coꝛ. vj. Qui adheret dño vnus eſt
ſpiritus cũ eo. vel ratificanẽ in morte. quando de erum
nis huius ſeculi ſine mortalitatis ſubtrahiẽ. tunc aque
tribulationis mutanẽ in vinũ eterne ꝯſolatiõis: vt tũc
dicere poſſit aĩa. Seruaſti vinũ bonũ vſqꝫ adhuc. Ul-
terius eſt notandũ ſicut eſt in nuptijs carnalibꝫ ſponſi
ꝛ ſponſe ſic ẽ in nuptijs ſpũalibꝫ xp̄i et fidelis aĩe. nã in
nuptijs carnalibꝫ ſponſa quãto decentius põt adorna
tur pectꝰ monilibꝫ muniẽ. anulo decoraẽ. ꝯuiuiũ prepa
tur. ꝛ dote ꝯiugium ꝯfirmaẽ. ſic etiaꝫ in nuptijs ſpũali-
bus aĩa chriſti debet decenter ſe ornare. ſicut loqᷓtur hu
go li. ſoli. de arra anime ad aĩam ſuaꝫ. Prius inquit ſtu
de formam tuam excolere. et faciem tuã ornare. habitũ
componere. mores corrigere. maculas tegere. mũdiciaꝫ
repare. et diſciplinam ſeruare. ꝛ omĩbꝫ tandẽ in melius
commutatis. digno ſponſo dignam ſponſam reddere.
Secundo debet pectus monili muniri. per monile qꝺ
auro ꝛ gemmis cum labore fabricaẽ celeſtis ſapiẽtia de-
ſignaẽ. hec cum maxima difficultate acquiriẽ. qua acq̇-
ſita debet pectus muniri. ne ſecreta cordis cunctis api
anẽ ne tenere ſponſe arra adulationis falſitate ledatur.
et ſuggeſtio qua ratio obnubileẽ ſubintret ꝛ caſta ꝯſti-
tuaẽ: vt dicit quidam doct. Tercio anima anulo ornaẽ
ſed quid ꝑ anulum ſine quo nulla deſponſaẽ ꝯ certe ſpiri
tuſſancti pignus nõ incõgrue accipiẽ. ſine quo celeſtis
ſponſi amplexionibꝫ nemo cõiungiẽ. Quarto ꝯuiuiuꝫ
ꝑpaẽ. debet enĩ anima ſponſo chriſto conuiuiũ prepara
re ad ſimilitudinem Heſter regine que prepauit ſolen
ne conuiuiũ regi Aſſuero et ipſum ſola inuitauit dicẽs
in ſuo libro. c. v. Si inueni gratiam in oculis regis im-
pleat meam petitionem vt veniat ad ꝯuiuium quod ei
prepaui. ſic debet aĩa chriſtum inuitare et ei quinqꝫ fer-
cula dare. Primũ eſt humilitas cordis. Secundum eſt
pulcritudo actionis. Tercium eſt rigor vite. Quartum
abſtinentia illicitoꝝ. Quintũ ꝑſeuerantia charitatis. ꝛ
patent hec fercula in hoc metro. Sit humilis pulcra
rigor abſtinentia zelus. In hoc ꝯuiuio debent eſſe poſi
te ſex hydrie. Prima debet eſſe tẽpantia que figuraẽ ĩ hy
dria quaꝫ Rebecca decora nimis in ſcapulis portauit:
Geñ. xxiiij. Rebecca interpretatur multum accepit et
ſignificat animaꝫ que a deo multum accepit. ſicut dixi
ĩ. dñica. j. ſermone. iiij. C. L. Hec quidem debet porta
re hydriã tẽpantie in humeris ſuis qꝛ eſt virtus q̃ ip̄a re
ſiſtit illecebris in ipſam impetũ facientibꝫ vt dicit q̇dã
doctor. Et iſtius hydrie ſunt tres metrete eo qꝫ triplex
eſt tempantia aut continentia. ſ. virginalis. vidualis et
ꝯiugalis q̃ oẽs ſaluant. vt de ſum. tri. et fi. catho. c. fir-
miẽ. dĩ. Nõ ſolũ virgines ꝛ ꝯtinẽtes verũetiaꝫ ꝯiugati
ꝑ fidẽ rectã ꝛ opationẽ bonã placẽtes deo ad etnã me-
reanẽ btĩtudinẽ ꝑuenire. Scđa hydria eſt iuſticia me-
diante qua actus carnis mortificantur et hec figurata
eſt Judic. vij. de bello Gedeonis ꝯ̄ madianitas qꝛ dici
tur qꝫ hydrias ꝯfregerũt. ꝛ in ſiniſtris manibꝫ lampa-
des tenuerunt ꝛ dextris tubis ſonuerũt. hydrias quas
mora. fregerũt ſignificant actus carnis q̃ tũc franguntẽ
cum mortificanẽ iuxta verbuꝫ apl̄i. Mortificate mem-
bra veſtra que ſunt ſuꝑ terrã fornicationeꝫ. immũdiciã

libidinẽ et ꝯcupiſcentiã malã. ad Coll. iij. et dicit gloſa.
Immũdicia dꝛ q̇tũ ad peccatũ ꝯ̄ naturã. ſꝫ libido q̇tũ
ad oſcula tactus amplexus ꝛc. q̃ oĩa ſunt mortificanda
eo qꝫ nõ ꝑtinẽt ad iuſticiã. ꝛ tũc apparẽt lampades bo-
noꝝ exemploꝝ que in ſiniſtris aduerſitatis teneri de-
bent. Et iſtius hydrie ſunt tres metrete eo qꝫ triplex eſt
mortificatio. ſ. cogitationis. affectiõis ꝛ opatiõis. Ter-
cia hydria eſt ſapientia ſignificata ꝑ hydriã ſalomonis.
iij. Reg. vij. que erat de auro puriſſimo. Et hec neceſſa
ria eſt anime fideli q̃ mediãte ip̄a ꝑcauet inſidias dya-
boli. vt dicit Aug. Et bene diciẽ de auro puriſſimo im-
mo melior eſt auro ꝛ argento. iuxta illud Prouerb. iij.
Beatus homo qui inuenit ſapientiam cũ ꝯfluit pru-
dẽtia melior eſt acquiſitio eius auro ꝛ argento. ꝛ. c. xvj.
Poſſide ſapientiã qꝛ auro melior eſt. ibidẽ. acquire pru
dentiam qꝛ precioſior eſt argento. ꝛ Sap̄. viij. Omẽ au
rum in cõpatione ſapie harena eſt ꝛ exigua et q̃ſi lutũ
eſtimabiẽ argentuꝫ in ꝯſpectu illiꝰ. Et hec hydria pru-
dentie capit tres metretas eo qꝫ tres ſunt ꝑtes pruden
tie. ſ. preſentiũ ordinatio. p̄teritoꝝ recordatio. ꝛ futuro-
rum p̄uiſio. de quibꝫ dicit Senñ. in li. de q̇tuor virtutibꝫ
cardi. Si prudens es tribꝫ tpibꝫ diſpenſeẽ animꝰ tuus.
preſentia ordina. preuide futura. ꝛ recordare preterita.
Quarta hydria eſt fortitudo q̃ figurata ẽ. iij. Reg. xvij
ꝑ hydriã bone ſunamitis. de q̃ dixit ad helyam. Viuit
dñs deus tuus qꝛ nõ habeo panẽ niſi quantuꝫ pugillꝰ
põt capere farine in hydriã. Mora. Hydria eſt fortitu
do que impleri debet farina diuerſaꝝ affectionũ ꝑ mul
titudinẽ tribulationũ attritaꝝ. Queadmodum. n. gra
na in farinã molẽdo ꝯuertunẽ in dulcedinẽ. ꝛ multum
vtilis eſt aĩe fideli vt habeat hydriã fortitudinis q̇a ha
bitat adhuc in mũdo q̃ eſt locus laboris ꝛ certaminis.
iuxta illud Berñ. In mundo iſto q̃ſi in ſtadio certami
nis ſumus poſiti. ideo diciẽ Eſa. lij. Induere fortitudi-
ne tua filia ſyon. qꝛ dominus gaudet de fortitudine fi-
deliũ aĩaꝝ. iuxta illud Neemie. viij. Gaudiũ enĩ domi
ni eſt fortitudo veſtra. Hec hydria fortitudinis ſolum
capit binas metretas. qꝛ ſm Ariſto. eſt terribiliũ aggreſ
ſione ꝛ difficilliũ perpeſſiõe. vel capit tres metretas q̇a
fortitudo inquãtũ magnitudinẽ efficit hꝫ tres ꝑtes. q̇a
q̇tũ ad actus ſuos habet pncipiũ. mediũ ꝛ finẽ. q̇tuꝫ
ad p̄ncipiũ ꝑtinet ad eã magnanimitas q̃ eſt ratõnalis
aggreſſio terribiliũ. q̇tũ ad mediũ fiducia q̃ ẽ certa ſpes
ꝓducendi ad finẽ rẽ que incoata eſt q̇tũ ad finẽ ma-
gnificentia q̃ eſt reꝝ que geruntẽ felix ꝯſummatio: vt di
cit Guilh. in ſum. virtu. tracta. xij. c. v. Quinta hydria
eſt humane fragilitatis ꝯſideratio. de q̃ dicit metriſta.
Eſt hõ res fragil' durãs tꝑe paruo. Eſt merito ſilis flo
ri q̃ creſcit in aruo. i. in cãpo. ideo Inno. in li. de vi. hu-
ma. ꝯdi. ꝑte. j. c. ij. Homo creatꝰ de terra q̃ ceteris vili-
or eſt elementis. ſtellas ꝛ planetas fecit ex igne. flatus ꝛ
ventos fecit ex aere. piſces ꝛ volucres fecit ex aqua. ho-
mines ꝛ iumenta fecit ex terra. Conſiderãs igiẽ aquati
ca ſe vilem inueniet. conſiderãs aerea ſi viliorẽ cogno-
ſcit. conſiderans ignea ſe viliſſimũ reputabit nec vale-
bit ſe purificari in celeſtibꝫ nec audebat ſe p̄ferre terre-
nis. qꝛ parem ſe iumentis inueniet. Hec ille. Hec hy-
dria. ſ. ꝯſideratio hũane fragilitatis. iõ neceſſaria eſt aĩe
fideli ne ſupbiat ꝛ chriſtum ſponſum ꝑdat. ſed in ſtatu
vere humilitatis ꝑmaneat. ꝛ ip̄ius ſunt due metrete. ſ.
certitudo mortis vel miſerie. ꝛ incertitudo amoris dei
vel glorie regni celeſtis. de certitudine miſerie quã pati
tur humana fragilitas. dĩ Apoca. iij. Dicis qꝛ diues ſũ
ꝛ locupletatꝰ ꝛ nullius indigeo ꝛ neſcis qꝛ miſer es. glo.
ꝑ carẽtiã grẽ. ꝛ miſerabilis ꝑ reatũ pene. Scđo de incer
titudine pꝫ qꝛ gloriã regni celeſtis nõdũ habent aĩe fi-
deles ꝛ neſciũt an ad eã ꝑueniant. Quia neſcit homo
an amore vel odio dei dignus ſit Eccleſiaſtes. ix. Se-
xta hydria eſt ſollicitudo temporalis et hec eſt laboris.
de qua Job. iiij. Reliquit mulier hydriam ꝛ abijt in ci

nitatem. et bene dicit reliquit: quia interdū relinquenda eſt ſollicitudo tpalis ꝓpter alioꝝ ꝯuerſionem. Hui⁹ hydrie ſunt due metrete. ſ. afflictionis ꝯtinuitas. et in ꝯtinuatione ſtabilitas. iſte hydrie ponende ſunt in nuptijs ſpūalib⁹ chriſti et fidelis aīe. ⁊ debent in ſe ꝯtinere aquas lachrymarū. ⁊ ſic in galyleā que interpretat̄ trāſmigratio de bono in melius debet trāſire homo. ⁊ aq̄s
X lachrymarū mutare in vinū ſpūaliū gaudioꝝ. Quinto nuptie carnales dote ꝯfirmant̄. Eſt aūt dos vel donatio ꝓpter nuptias quas vir dat vxori vt ſi vnus ꝓcaretur virginē que haberet. xx. marcas ⁊ ipſe ꝓmitteret ſibi. xl. vt inſti. de dona. §. ſed nos. ſic etiā nuptie ſpūales dote ꝯfirmant̄. Eſt aūt duplex dos quā chriſtus dabit electis ſuis ſponſis. vna quo ad corpus: et erit quadruplex. Prima corpoꝝ claritas Math. xiij. Tūc fulgebūt iuſti in regno patris eoꝝ. Secūda eſt impaſſibilitas de qua dicit Aug. Intantū corpora noſtra glorificata erūt impaſſibilia: vt ſi in inferno ponerent̄ nullatenus paterentur. Tercia eſt agilitas. de qua Aug. Corpora glorificata erunt intantū agilia vt vbi eſſe voluerint ſine mora ſine quouis obſtaculo ſtatim erūt. quia vbi vult ſpūs ꝓtinus erit ⁊ corpus. Quarta ſubtilitas. erunt. n. corpa glorificata tā ſubtilia vt nō obſtantib⁹ q̄buſcūq; obſtaculis tranſeant vbi velint. vt dicit idē. Sed q̄ ad aīam dabit tres dotes. ſ. cognitionē. dilectionē. fruitionem. Ex cognitione ꝓcedit dilectio. et ex vtraq; fruitō ſiue cōp̄henſio: vt dicit Vincen. in ſpe. hyſto. li. xxxij. c. xxiiij. ⁊ ꝯcludit. He ſunt dotes quib⁹ ſpōſa chriſti dotabit̄ qn̄ in domū ſponſe introducet̄. Scdō nuptie ſpirituales ſunt inter xp̄m et animā penitentem. nā chriſtus efficit̄ ſponſus anime penitētis ſicut dicit ad ipaꝫ ꝓmittendo ſibi veniam p Amandū in hora. Sap̄. lib. j. c. iiij. Ego inquit ſum frater tuus ⁊ ſponſus tuus paratus miſereri et tegere peccata tua ⁊ ꝓijcere in ꝓfundum maris ⁊ ita remittere quaſi nunq̄ fuiſſent dūmodo cōuertere ⁊ cauere volueris. Ecce o aīa penitens q̄ piūm ⁊ miſericordeꝫ habes ſponſum. iſte nuptie inchoantur in agnitione p verba de futuro. i. ꝓpoſitū confitendi. ſed ꝯtrahunt̄ in ꝯfeſſione p verba de preſenti vbi loquit̄ ꝯfitens dicendo peccatū. ⁊ ſacerdos voce dei abſoluendo ipm̄ vel remittendo q: ſacerdos dei miniſter remiſſiōis. xv. q. j. nec is. ſiue executor vel interpres. xxiij. q. v. c. vlti. Et quō intelligit̄ quando dicit. Abſoluo te. Reddit Inno. ⁊ Hoſti. primo denuncio te abſolutum ſcdō abſoluo te a pena eterna in penā tpalem. diſ. vij. c. vlti. et ſic cū ſacerdos hoc modo peccatorē abſoluit ⁊ penitentiam ſalutareꝫ imponit nuptie ratificant̄ in boni opis aſſuefactione vel in cōtinuatione. vt. xj. q. iij. Eſtimat. Illaꝝ nuptiarū tria ſunt bona. Primuꝫ eſt fides: vt cum dyabolo non adulteret̄ ſed cum chriſto vnietur q: dicit Aug. Sicut deus omnem creaturam ſpiritualem ſic anima omnē creaturā corpalem excedit nature dignitate. oportet aūt vt anima ſit aut ſpōſa chriſti. aut adultera dyaboli. hec ille. ſi tn̄: qđ abſit: anima oblita fide cū dyabolo adulteret̄ ex hoc nō dꝫ deſperare: q: dicit xp̄s Iere. iij. Fornicata es cū multis amatorib⁹ tuis tn̄ reuertere ad me ⁊ ego ſuſcipiam te. et Eſa. liiij. Miſericordia mea non recedet a te ⁊ fedus pacis mee non mouebit̄. Scdm̄ bonū eſt ꝓles vt in bonis opib⁹ ſe ſtudeat exercere vt in elemoſynis ieiunijs ⁊c̄. q: dicit̄. xxij. q. v. c. de forma. Non ſufficit mala non facere niſi etiā q̄s bonis opib⁹ ſtudeat inſudare. et ſunt verba beati Gregorij. ideo dicit Hugo in ſoli. de arra anime. animā ſuam hortās poſt peccata ſua bona facere dicens. deinde veſtimenta bonoꝝ operū induis ⁊ fructu elemoſynaꝝ cum ieiunijs et orationib⁹. cuꝫ ſacris vigilijs atq; alijs bonis opib⁹ charitatis quaſi quodā miro ornatu decoraris. ad vltimū ſequunt̄ aromata virtutum. quorum odor ſuauiter ſpirans omnē illū antiquarū ſordium fugat fetorem ⁊ magis leta ⁊ magis ſoſpes efficieris ita vt tu tota quodammodo tranſmutari in aliam formā videaris. Datur tibi etiam ſpeculum. ſ. ſacra ſcriptura vt ibi videas faciem tuam neq; minus neq; aliter q̄ deceat habeat compoſitio ornatus tui. Tercium bonū ē ſacramentū vt eū inſepabiliter amplectet̄ dicēs cuꝫ Pſ. Mihi adherere deo bonū eſt ⁊c̄. Harū nuptiarū loc⁹ eſt chana galyle. i. zelus tranſmigratiōis que eſt triplex. Prima de vicijs ad virtutes. q: diuitie parāt vicia ſm̄ illud Ecci. xj. Si diues fueris non eris immunis a peccato. ideo penitens aīa debet migrari de vicijs ad virtutes que ſunt vere diuitie ſm̄ illud Grego. in omelia. Fratres ſi vere diuites eſſe cupitis veras diuitias amate. Secunda tranſmigratio eſt de virtutib⁹ ad virtutes ſicut docet Beda in omelia. Nos omni ſtudio contendere debemus ſemp in bonis opib⁹ alius alium p̄cedere cū omī humilitate. ſicut boni ſerui in charitate nō ficta in verbis veritatis. in virtutib⁹ ſanctis. in continētia. in caſtitate. in ieiunijs ⁊ vigilijs. in orationib⁹ ⁊ ceteris virtutib⁹. vt de vobis dici poſſit illud. ibūt de virtute in virtutem ſancti et electi dei. Tercia tranſmigratio erit de mundo ad celum vbi tunc: vt dicit Eſa. lxij. gaudebit ſponſus ſup ſponſaꝫ. ⁊ gaudebit ſup te dominus deus tuus. Et eſt notandum ſicut in his nuptijs ſcꝫ chana galylee erāt ꝯuiue nobiles: vt Maria: Ieſus et diſcipuli eius. et cum hoc ſex hydrie poſite ita ⁊ i his nuptijs ſpūalib⁹ dei ⁊ aīe penitentis dꝫ eſſe Maria: p quā intelligit̄ amaritudo pnīe quam habuit Ezechias rex poſt peccatū cum dixit Eſa. xxxv. Recogitabo tibi omnes meos in amaritudine aīe mee. De hoc vide s̄. dn̄ica infra octauā ephie. ſermōe. iij. L. R. Item ibi de- R
bet eſſe Ieſus. p quem intellige ſpem ſalutis non debet ſe ſola aīa in pnīa amaricare: ſꝫ debꝫ etiā ſalutē ſpare: q: niſi ſibi ſalutē venire ſperaret ieſus nō adeſſꝫ. iō dic̄ pſ. Sperate in eū omīs ꝯgregatio ppl̄i effundite coraꝫ illo corda veſtra. quare. n. aīa penitens deſperaret cū ieſus eſt miſericors ⁊ manſuetus. nā btūs Aug. O qualis dī pietas quā nulla pōt ſupare iniq̄tas. Alia ſunt que de⁹ miſericordit̄ ignoſcit mala nr̄a largit̄ bona ſua ſp preſto ad ignoſcendū patus ſp ad largiendū hic pius. hic largus vtrobiq; benignus. cōfiteamur g̊ illi mala noſtra. cōfiteamur a nobis eſſe mala nr̄a vt pie ignoſcat. cōfiteamur ab ipſo bona nr̄a vt ꝯſeruet ⁊ augeat. Iteꝫ debēt ibi eſſe diſcipuli Ieſu p quos intelligit̄ diſciplina bone ꝯuerſationis quam debent penitentes habere. iuxta illud. j. Petri. ij. Conuerſationē vrāꝫ inter gentes bonā habentes ad Philip. apl̄s. iij. Noſtra ꝯuerſatio eſt in celis. Et iſta tangunt̄ Iere. xxxj. Statue tibi ſpeculuꝫ ecce bona cōuerſatio. pone tibi amaritudines. ecce compunctionis amaritudo. dirige cor tuū in viam rectā. ecce ſpes que nō declinat ad ſiniſtram deſperationis. vel ad dexterā p̄ſumptionis. Quarto debēt ibi eſſe ſex hydrie plene aqua. Prima igit̄ hydria eſt peregrinatio q̄ a ſanctis patrib⁹ eſt inuēta. ſicut dicit̄ di. xxx. Si q̄s. Peregrinatio ad loca ſancta nō eſt ꝯtemnenda. q: a ſanctis patrib⁹ eſt approbata. q: legit̄. j. Reg. j. Helcana aſcendebat de ciuitate ſua ſtatutis dieb⁹ vt deū in ſilo adoraret. ita etiā legit̄ Actuū. viij. q̄ vir ethiops. eunuchus. potens. cādacis regine ethiopie qui erat ſup omnes gazas eius veniebat adorare in hieruſalē. ⁊ ſic de alijs multis. ꝓpter quod dī Baruch. iiij. Delicati mei ambulauerūt vias aſpas. Et dixi notanter q̄ prima hydria penitentiū debet eſſe deuota pegrinatio. Indeuota vō. ſ. ſi nō ſ'bn̄ viuit̄ in via vel in loco ad quē itur nō eſt laudabilis. ideo dicit̄. xij. q. ij. c. ſocrates. Peregrinū fuiſſe hieroſolymis nō eſt laudabile ſed eum ibi bene vixiſſe. Secunda hydria que in nuptijs penitētiuꝫ dꝫ eſſe eſt carnis maceratio que fit p ieiuniū. fletū ⁊ planctuꝫ. Et dic̄ be. Gre. Quo plus caro p̄mit̄ eo celeſti ſpe anim⁹ ſecurius roborat̄. Eſt tamen circa hoc notandū ꝗꝫ caro nr̄a ē domāda. ⁊ macerāda exemplo apl̄i. j. Cor. ix. Caſtigo

corpus meū. ⁊ in ſeruitutem iterum redigo non tamen eſt omnino cōterēda. Juxta illud Bernī. in epiſtola ad Cartuſ. Affligendum eſt aliquando corpus ſed nō cōterēdū: q: modus in omnibꝫ eſt habendus: illo mō macerauit corpus ſuū quidā ſenex. de quo legiẗ in vitaſpatruꝫ. li. ij. c. ij. Quidam ſenior erat in heremo ꝑ multos annos in abſtinētia ⁊ maceratiōe carnis. ⁊ in omni ſtudio ſpūali laborans. venerunt ad euꝫ quidā fratres mirati ſunt ad eius ꝑſeuerātiā dicētes. quō tollas iſtuꝫ aridum ⁊ ſqualidū locū patẗ. quibꝫ ille. Omīs labor totius opis quo hic dego nōdū vnius hore eternoꝝ tormentoꝝ gehenne ſpacium habet. oportet nos in iſto paruo ſiſtere ⁊ ſuſtinere labores vt inueniamus in futuro vitam eternam. Eſt tamen maceratio ꝓ loco ⁊ tēpore moderanda vel augēda. ſicut fecit quidā abbas in vitaſpatrum. li. iiij. c. clxviij. Qui dicebaẗ Miranus cum ſedebat in cella ſua in monte ſyna mediocriter ſe regebat in his q̄ erant neceſſaria corpori. quando autem factus eſt eps̄ in pharan multum coartabat animā ſuā in duricia ꝯtinentie. cui diſcipulus. Abbas qn̄ eras in heremo nō ita te cruciabas. Et ille. illuc erat ſolitudo ⁊ q̄es et paupertas. ⁊ ego volebā gubernare corpuſculuꝫ ne infirmareẗ. ⁊ quereret qđ nō habebat. Nūc aūt hic ſeculum eſt ⁊ occaſiones ſunt excedendi plurime. etſi infirmitatē incurrero hic ſunt mihi cruciatus qui ſuccurrāt ne ꝑdam ꝓpoſitum monachi. Tercia hydria eſt elemoſyne largitio que ſm̄ Aug. mundat peccata ⁊ interpellat pro nobis ad dn̄m. Ideo dicit Rabbanus. Nihil plus valet aīe ſaluti q̄ꝫ elemoſyna. quia fruſtra manus extendis ſi illas ad paupes non extendis. hec inq̄ elemoſyna fabricat pallaciū mire pulcritudinis ī celo. Legiẗ in vita ſancti Joh. elemoſynarij. Cui quidā epiſcopus Trullus iuſſet alexandriā. et. xxx. libras auri expēderet ꝓ pallacij fabrica quē Johannes predictus inuitans in domū ſuam monuit eum dicēs hoc eſſe edificium ⁊ theſaurū epiſcoporū reficere paupes ieſu chriſti q̄ ad eius ꝑdicationem predictum auruꝫ tradidit epiſcopo ſancto ad dandum paupibꝫ. ſed poſtea penitens de predictis cum eſſet auarus decidit in lectum qđ ſanctꝰ Johannes audiens remiſit eidem q̄ ſtatim curatus eſt Iterum inuitatus comedit cū eo. ⁊ iterum in extaſi poſitus ductus eſt ab angelo in pallaciū mire pulcritudinis mirum habens ſplendorem. ⁊ poſtem auream in q̄ erat ſcriptū. Hec erit requies eterna Trulli epi. q̄ cum hec legeret attendens mirabilē pulcritudinē eius: dixit angelus. Delete hunc titulū ⁊ ſcribite. Hec erit requies Johannis patriarche. ſed hac viſione territus nō ſolū ꝑdictas libras auri paupibꝫ erogauit. ſed poſt etiā magnus elemoſynarius factus eſt. Quarta hydria harum nuptiarum inter deū ⁊ hominē penitentē eſt iniurie remiſſio. ſi. n. hō iniuriā remittit ꝓximo: remittit ⁊ deus pctā ipſius. iuxta illud Eccī. xxviij. Relinq̄ ꝓximo tuo nocēti tibi ⁊ peccata tua ſoluenẗ. homo hoī ſeruat iram ⁊ a deo querit medelā et in hoīem ſileꝫ ſibi nō habꝫ miſericordiā. ⁊ de pctīs ſuis deꝑcaẗ. q. d. nō dimitteẗ ei niſi eū ⁊ ipſe ipſam iniuriā remittat ex corde. ideo dicẗ dominus Luc. vj. Dimittite ⁊ dimittimini. de illis q̄ nolunt remittere iniurias. refert apiarius. c. xlv. Cū venerabilis q̄dā pater crucē hieroſolymitanā in brabantia ꝑdicaret ꝯtigit vt q̄dā die pacificaturus quaſdam mortales inimicicias int̄ ſe ⁊ quendā iniuriā paſſuꝫ. primo ſimpliciter pedibꝫ eius ꝓſtratus ſemel iterū ⁊ tercio. cū multitudine ppl̄i pn̄te rogaret nec ꝓficeret in rebelleꝫ. Conuerſus ad ppl̄m dixit. palā omnibꝫ ꝯteſtor vos. q̄ ſpernit nos ſpernit ⁊ eū q̄ miſit nos. Rogate ğ dn̄m vt tale ſignū oſtendat vt hominē obſtinatū q̄ cūctis pn̄tibus pateat eū hoſtiliter ꝯ̄ ſe in retentione odij ꝯtra ꝓximū hoc egiſſe. nec mora. Vir ſanctus orationeꝫ expleuit miſerandus ille euerſis oculis ſemel iteꝝ ⁊ tercio in terrā corruit oreq̄ꝫ cruorē ſpumās ⁊ inſanie horroris ſpectaculū maximū omnibꝫ tribuit. Tūc rogante populo ſanctus vir fuſa ꝑce ꝓſtratū erexit q̄ mox cum lachrymis veniā poſtulauit. iđ dicit btūs Auguſ. Medici pij qn̄ furijs ⁊ calcibꝫ infirmoꝝ ceduntẗ tūc illoꝝ ampliꝰ miſerenẗ. ⁊ tu eādē de inimico tuo tene ꝯſuetudinē. Quinta hydria eſt pctōꝝ ꝯuerſio ſit enim penitens exemplū peccatori vt ꝯuertaẗ tūc ⁊ pctīn ſibi dimittiẗ. Juxͣ illud Jaco. vlti. Qui ꝯuerti fecerit peccatorē ab errore vie ſue ſaluat aīam ſuam a morte. Sexta hydria eſt oratiōis cōtinuatio que ſm̄ Caſſiodoꝝ ſupbū cor ſerenat. a terrenis deſiderijs nudat. a vicijs purgat. ad celeſtia ſublenat. ⁊ ad ꝑticipandū ſpūalibꝫ bonis abilitat. iſte ſex hydrie capiunt metretas binas qn̄ dolēt penitētes đ peccatis cōmiſſis ⁊ bonis obmiſſis. ſꝫ tunc capiunt trinas cū dolēt q̄ꝫ in deū: in ꝓximos ⁊ in ſeipos delinquūt. et hec aqua ſatiſfactionis mutaẗ in vinū ꝯſolatiōis qn̄ de hac miſeria tranſiẗ in gaudiū ſempiternū. vt ſic verificeẗ illud Joh. xv. Triſticia vr̄a verteẗ in gaudiū. Terciū matrimoniū laudabile eſt chriſti ⁊ eccl̄ie iniciatū in chriſti natiuitate, ꝯtractū in eius ꝑdicatiōe. ratificatuꝫ in diuina auctē in miraculoꝝ opatione. ⁊ ꝯſummatuꝫ in paſſione. cū dicit Joh. xix. Conſummatū eſt. vel hec nuptie eccleſie tūc ſunt iniciate qn̄: vt hꝫ Math. iiij. cepit ꝑdicare di. Pniam agite ⁊c̄. ratificate in euchariſtie inſtitutione. Math. xxvj. Manducantibꝫ illis accepit ieſus panē ⁊ bn̄dixit ⁊c̄. ⁊ ꝯſummate ſunt in ſpūſſancti miſſione Act. ij. ⁊ euangelij diuulgatione. Quinto nuptie ſunt inter ſacerdotē ⁊ eccleſiā iniciate in eiꝰ canonica pn̄tatione. de qua quere extra de iurepa. ꝑ to. qn̄ ſacerdos huic pn̄tationi ⁊ electōni aſſentit ꝯtrahunẗ. qn̄ vo ꝑlatus ipm̄ admittit ⁊ ꝯfirmat ratificanẗ. qn̄ aūt curā ꝯmittit ꝯſummanẗ. De hoc mr̄imonio vel nuptijs legiẗ. iij. diſ. ſicut. ⁊. xxj. q. ij. ſicvt vnaqueq̄ꝫ. Nuptie aūt vitupabiles ſunt inter dyabolū ⁊ aīam peccatricē. iniciant in ſuggeſtiōe que delectat ꝯtrahunẗ in cōſenſu qui acceptat. ratificanẗ in ope qđ ꝯfirmat. ſꝫ ꝯſummanẗ in peccati conſuetudine in q̄ ꝯſummatio ē malicie. ſ. cōtēptus. Prouer. xviij. Peccator cū in ꝓfundum venerit pctōꝝ ꝯtēnit. In his nuptijs maledictis ꝓpinat dyaꝰ. ſponſis ſuis peccatricibꝫ aīabꝫ. vinū bonū. ſ. dilectiōis carnalis q̄ videẗ amatoribꝫ mūdi bona. ſꝫ in fine tūc ꝓpinabit illud qđ deterius eſt. q: erit amariſſimū. turbulentiſſimū ⁊ mortiferū. de pmo Deutro. xxxij. Vua eorū vua fellis ⁊ botrus amariſſimus. iđ dicẗ dya. illud Jere. xxiij. Ecce ego cibo eos abſintheo ⁊ potabo eos felle De ſcđo dicit Ps̄. Turbati ſunt ⁊ moti ſunt ſicẗ ebrius et Eſa. xxiiij. Clamor eoꝝ in plateis. ſ. inferni ſup vino. De tercio Deutro. xxxij. Fel draconū vinū eoꝝ venenū aſpidū inſanabile. his vinis tunc potabit nos vt eterna morte moriantẗ. iuxta illud Jere. j. In calore eoꝝ ponam potus eoꝝ ⁊ inebriabo eos vt ſopianẗ et dormiāt ſp̄ ſomnū. q. d. ex hoc potu ſequanẗ mortē eterne mortꝭ qđ ꝓbandū legiẗ in li. q̄ diciẗ viridarius. Quidā nobilis erat mūdi amator ⁊ pauperū oppꝛſſor hic duꝫ q̄ſceret in lecto camerarius ſuus iacēs ante camerā rapitur in viſione ante tribunal dei ⁊ ibi accuſabatur dominus eius de om̄ibus que geſſerat pro quibus acceperat ſententiam damnationis. quo facto cuꝫ magno tripudio ductus eſt ante luciferum. ⁊ ille dedit ei oſculum dicēs. Non ſit tibi par in ſecula ſeculoꝝ. ⁊ ait. Ipſe conſueuit balneare ducite eum ad balneū. tunc demones eum ſumentes in vngues in ignē ꝓiecerunt. ⁊ aliqui ſup ipm̄ effuderunt. eductuſq̄ꝫ poſitus eſt in lecto infernali: De quo Eſa. xiiij. Subter te ſterneẗ tinea ⁊c̄. Et dixit lucifer. date ei de calice ire dei ⁊ ꝓpinatus eſt ei ignis et ſulphur que eſt pars calicis eoꝝ. qui dum clamaret ſufficit A dixit lucifer. Audire conſueuit dulces ſimphonias ſurgant ſimphoniaci. ⁊ ecce duo demones cū tubis igneis ignem in eū ſic ſufflauerunt ita vt de oculis ⁊ de naribꝫ ⁊ ore eius flama ignis exiuit. tunc lucifer ait. Adducite

eum ad me. ⁊ adducto eo dixit. Canta mihi vnum. Et
ille. quid cantabo niſi maledictionem. Maledictus di-
es in qua natus ſum. ⁊ lucifer. canta meliorē. quid inq̄t
cantabo niſi maledicta ſit hora ī qua mater mea me ge-
nuit. Et ille canta adhuc meliorē ⁊ miſer dixit. quid cā-
tabo niſi ꝙ ip̄e deus ſit maledictus qui me naſci permi
ſit. hoc eſt ait lucifer quod volui. Ducite ergo eum in ſe
dem quam meruit qui ꝓiectus eſt in vnum puteum ⁊
factus eſt talis ſtrepitus ac ſi totus mundus caderet.
ad quez ſtrepitū euigilans camerariꝰ cucurrit ad came
ram ⁊ dn̄m mortuū inuenit. Narrata igit̄ viſione ordi
nē intrauit. hoc exemplum ideo inſerui vt audirēt mū
di amatores delicati qualiter poſt vinū ⁊ delicias potā
tur amariſſimis potibꝫ penarū. Ecce dyabolus dicitur
omnis homo qui in primo homine om̄es hoīes vicia-
uit: vt dicit Glo. ſup Mat. xiij. Inimicus homo fecit
⁊c. Ideo primo ponit bonū vinū voluptatū. Et poſt-
ꝙ ſui his inebriati fuerint tunc ponit illud quod dete-
rius eſt. Audi de hoc vino aut potu quē ꝓpinat dyabo
lus pꝰ corpis delicias. ¶ Aliud terribile exemplū. Qui
daz deuotus vidit in ſpiritu quendā ſecularē: qui mul
tuz exceſſerat in mūdi gloria. in gula. luxuria. cantibꝫ ⁊
varijs ſolacijs: ad infernū deduci. ⁊ ecce pꝛīceps demo
nū de cathedra ſua occurrit illi. ⁊ collocauit eū in ip̄a di
cens. Sede hic pro honore quē habuiſti in ſeculo. Erat
aūt cathedra tota ignea oblatus aūt eſt ei in vaſe potꝰ
amariſſimus. fetidus ⁊ īmundus. ⁊ coactus eſt bibere
dicēntibꝫ. Bibe hunc potum delectabiliū quos bibiſti
in ſeculo. aſtiterunt aūt duo demones cuz tubis ⁊ ſuf-
flantes in auribꝫ eius. ⁊ exibat p aures eius oc̄los ⁊ na
res ⁊ ceteros meatus flama ignea. ⁊ hec inquiūt habe-
as tibi ꝓ cantilenis ⁊ vanis quas audiſti poſuerūt ⁊ ſer-
pentes circa collum ⁊ brachia dicentes, ⁊ hec habeas
ꝓpter amplexus mulierum.

¶ Dominica tercia poſt epiphaniam. ſermo.

Nolite eſſe prudentes

apud voſmetipſos. nulli malū ꝓ malo reddē-
tes. ꝓuidentes bona non tm̄ coraz deo ſ; eti-
am coraz hominibꝫ ſi fieri pōt qd̄ ex vobis eſt cū om̄ibꝫ
hoībꝫ pacem habentes. ad Roma. xij. Vulpes eſt aīal
valde aſtutū ⁊ deceptoriū. nam dicit Iſido. li. xij. duz
non habet eſcam hanc ſtatim inuenit aſtutiā ꝙ mortu
am ſe fingit. ⁊ ſic aues deſcendētes quaſi ad cadauer ſta
tim rapit ⁊ occidit. Idez refert de ſerpente cornuto qui
dicit̄ ceraſtes qui ſimilē habet aſtutiā. naz totū corpꝰ oc
cultat ſub arena ſolis cornibꝫ ſine coopculo derelictꝭ qd̄
videntes auicule credunt ꝙ ſint vermes. et dū eas ca-
pere ⁊ inde refici nitunt̄ a doloſo ſerpente ſubito rapi-
untur. Moral̄. his aīalibꝰ aſtutis quidā hoīes ſimiles
ſunt qui valde cito ſciunt vias nocendi inuenire ⁊ deci
pere alios occulte ⁊ putantes ſe in hoc ſapientes cuz tm̄
potius aſtutia ⁊ deceptio ꝙ̄ prudentia nominet̄. q: dic̄
ſanctus Tho. ſcd̄a ſcd̄e. q. lv. Aſtutia eſt cū quis ad ꝯſe
quenduz aliquē finē bonū vel maluz vtitur non veris
vijs ſed falſis ſimulatis ⁊ apparentibꝫ: ſicut legit̄ figu-
ratū Gen̄. xxxvij. Fratres Ioſeph oderunt eum eo ꝙ a
patre plus ꝙ̄ ipſi amaret̄. Cūq; quodā tp̄e Jacob filiū
ſuū Joſeph ad eos deſtinaret videntes aūt eū dixerūt.
Ecce ſomniator venit venite occidamꝰ eū: ⁊ videamꝰ
quid proſint ſomnia ſua. Conſilio tm̄ inito yſmahelitis
vendiderūt. ⁊ ſtatim aſtutiā excogitauerunt vt delude
rent patrē. nā ſumpſerūt tunicā ⁊ in ſanguine occiſi he
di intinxerunt. ⁊ eā ad patrē cruentatā detulerunt dicē
tes. Vide ſi tunica filij tui ſit an nō: quā cū vidiſſet pa
ter ait. Fera peſſima filiū meuz deuorauit. ſicq; deceptꝰ
fuit. Ecce qualiter ad oſtēdēdū finē ſue malicie vſi ſunt
vijs ſimulatis qd̄ tm̄ non eſt faciendum. q: dicit Tho.

vbi ſupra. Nō oportet eū qui vult eſſe prudens ad finē
bonū falſis vijs ⁊ ſīlatis peruenire ſed veris. vnde aſtu
tia: ſi etiā ordinat̄ ad bonū eſt peccatū. ideo apl's. ij. Co
rinth. iiij. Abdicamus occulte dedecoris. i. ſordes pec-
catoꝝ nō ambulantes in aſtutia ſed in manifeſtatione
veritatis. et hanc aſtutiā ꝓhibet apl's etiā in verbis al-
legatis cū dicit. Nolite prudētes eſſe apud voſmet. ⁊c.
In quibꝫ verbis nos apl's ad duo inſtruit. Bona no-
ſtra ꝓximis cōicare. ibi. nolite eſſe prudentes. Mala ab
eis illata tolerare. ibi. nulli malum ⁊c. Quātū ad primuz
docet bona noſtra. ſ. aīe vt prudentiā ꝓximis cōicare ⁊
nō apud nos retinere cū dic̄. nolite eſſe pru. apud voſ-
metipſos ⁊c. q. d. ſed magis exerceatis eā apd̄ ꝓximos
veſtros. Circa qd̄ notandum aīalia irrōnalia cōicāt ſu-
as prudētias. et primo patet de ſerpēte q̄ ſuas prudēti-
as nobis cōicat vt ⁊ eas alijs cōicemꝰ. Prima eſt prudē
tia aut ſapiā eſt in capitis cōſeruatiōe. q: ſerpens caput
ꝯſeruat ⁊ cuſtodit in quo eius vita ꝯſiſtit. vt dicit Au-
guſ. li. ij. de tri. Et dicit Pli. in ſpe. na. Si ſerpēs caput
cū longitudine duoꝝ digitoꝝ amiſerit nihilominus vi
uit ꝓpter quod totū corpus ꝓ ꝯſeruando capite appo-
nit. Spūalit̄ p caput intellige xp̄m d̄ quo dicit apl's ad
Eph. j. Ipſum dedit caput ſup omnem ecclīam. Glo.
militantē ⁊ triūphantē que eſt corpus ipſius. Pro iſto
igit̄ capite noſtro in quo eſt vita noſtra expendere de-
bemus nos ⁊ nr̄a. ⁊ ꝓpter honorē eius iniurias ſuſtine
re taz in corporibꝫ ꝙ̄ in rebꝫ vt dicit Holk. ſup lib. ſap.
lectione. lxxiij. Vel in hoc docent nos ſerpentes vt ca-
put noſtrū xp̄m in nobis cuſtodiamus. ⁊ ꝓ ipſo aliquo
habemꝰ vitā grē ⁊ glīe oīa alia negligamꝰ: ſic fecit apl's
ad Philip. iij. qui ait. ꝓpter quē. ſ. xp̄m om̄ia detrimēta
feci. i. reputaui ⁊ arbitror vt ſtercora vt xp̄m lucrifaciaz
id eſt habeaz ip̄m in premiū et inueniar in illo. Et meri
to ꝓ capite nr̄o xp̄o debemus oīa exponere: q: ipſo ſal-
uo oīa ſunt ſalua. etiā capilli. Juxta illud Math. x. Ca
pilli capitis veſtri numerati ſunt. ꝓpter qd̄ dixit vnus
de ſeptē fratribꝫ. ij. Macha. vij. qū truncatus fuit mē-
bris. E celo inquit iſta poſſideo. ſed ꝓpter leges dei nūc
iſta deſpicio qm̄ ab ip̄o me ip̄a ſpero recepturū. Ecce o
homo ſerpentes cōicauerūt tibi p̄mā ſapientiā diſce eā
⁊ cōica alijs. tūc. n. alijs cōicas qū ꝓ xp̄i honore oīa cō-
temnere eos doceas dicēs cū ſapiēte. o q̄ me diligit dā-
nū. ſ. tp̄ale ꝓpter me. ſ. xp̄m iuſtus eſt Prouerb. xij. Se-
cundo ſapiētia quā cōicant nobis ſerpentes eſt in auri
um obſtructione. q: obſtruit aures ſuas ne audiat incā
tatores. querunt. n. venena incantatores que ſunt ī ſer
pentibꝫ. vel in capitibꝫ ad medicamētū vite cōferentia
ſerpens hoc preſentiens caput ſuū inter ſpinas corpo-
ris inuolutū abſcondit. ⁊ vnā aurez applicat ad petraz
aliā cum cauda obſtruit. Sic nos moral̄. facere oportet
ſm̄ Robertū vbi ſ. Incantatores ſunt mali homīes ⁊
corrupti allicientes nos ſub ſpecie amicicie ad vicia mū
di vel carnis malis ſuggeſtionibꝫ ⁊ exēplis ꝑuerſis. qū
igit̄ tales incantant̄ nos ſuperiorē ptez rōnis tanꝙ̄ aurez
xp̄o petre ꝯiungamus. de quo. j. Cor̄. x. Petra aūt erat
xp̄s ⁊ inferiorē obſtruamus cogitatiōe finis noſtri, qua
ſi cauda corpis vite ne illi q̄ blande ⁊ leniter nobis vo-
luptates ſuggerūt ꝓtrahant ad ꝯſenſum. hec ille. Vel
p incantatores intellige demones qui querūt in nobis
venena pctōꝝ. quia om̄e ſtudiū in hoc eſt vt poſſint no
bis facere venena hoc eſt vicia vicioꝝ. his tm̄ incātatori
bus reſiſtere hoc modo debemꝰ vt vnā aurem obſtrua
mus cauda. i. memoria mortis. q: dicit Sap. Memora
re nouiſſima tua ⁊ ineternū nō peccab Eccl. vij. Aliā au
tē applicare debemꝰ ad terrā pꝯſiderationē ꝓprie fragi
litatis. de q̄ dixi ſ. ſermone pcedenti. M. V. vbi q̄nta
hydria didiciſtis. Scd̄m igit̄ prudentiā ſerpentis noli
te prudētes eſſe apud voſmetipſos ſed cōicate eā alijs
hoībꝫ. Tunc enī cōicatis cū imprudētes vt dyabolo et
malis hoībꝫ reſiſtant. docetis p hoc verbum apoſtoli. j.